

Tropinske pogače se morajo hitro po dokončanem prešanju z ostro sekiro na enako velike kose, morebiti v podobi opek ali ciglov, razsekati ali razrezati; vendar posamezne pogače in tedaj iz njih narezani kosi ne smejo bolj debeli biti, kakor 1—1½ cola. Sedaj se razrezljani kosci razpoložijo na sušenje, kakor se na primer opeke zlagajo. Tukaj je le paziti, da zrak in veter povsod prepilava med posameznimi tropinskimi opekami, in sedaj se ni bati, da bi tropine začele gnjiti.

Take tropinske pogače ali opeke žre rada vsaka domača žival, če se jej med drugo klajo ali krmo meša, posebno kurecina. Zvedenci pravijo, da potem kokoši kaj rade jajca nesejo.

V južnih krajih polagajo tropine tudi govedam, kar pa ni svetovati; kri namreč postaja prevroča in kravam mleko zaseda. Tropine, iz katerih se je žganjica delala, so kot klaja dobro polovico menj vredne.

Jabelka dolgo ohranimo, če jih vrsto za vrsto in sklad nad skladom položimo v poprej ožgan pesek in sicer tako, da se nobeno jabelko drugega ne dotika. Škrinja, v katerej se tako vložena jabelka hranjujejo, mora biti vedno in dobro zaprta. Izhlapljenje jabelk stopi v pesek in stori, da jabelka vedno suha ostanejo in svojo dišavo pridržijo.

Da se svinje krmače vedno jedične vzdržijo.

M. Položi se dan na dan svinjam ovsu za dve perišči, ki se je na sledeč način solil: kolikor je ovsu za dva dni potrebno, toliko se ga dene v posodo in ga plastoma z soljo pokrije in vse z vodo polije. Ker oves narašča, se ga posoda ne sme do vrha nasuti. Svinje, katerim se redno od te zmesi poklada, ostajajo vedno jedične in žro vse, karkoli se jim poklada. Ravno tako dobro sredstvo svinje jedične vzdržati je, da se jim od časa do časa nekoliko lesenega oglja položi. Ta jim tudi v zdravje dobro služi.

Sita za čiščenje deteljinega semena, kakoršna izdeluje Ferdinand Jergič v Celovcu, se mnogo hvalijo. Sito je narejeno iz medenega drota in šteje na centimetru po 64—76 luknic. Tudi je sito precej po ceni, eno stane 2 fl. 50 kr.

Sejmovi. 12. okt. v Celju, v Sevnici, pri sv. Petru pod Sv. gorami. 22. okt. v Tremerjih pri Konjicah. — 23. okt. v Mariboru. — 25. okt. v Cirkovicah, v Ribnici. — 28. okt. v Koprivnici, na Muti, pri sv. Jurju pri Celju, v Cmureku, v Slov. Bistrici.

Dopisi.

Iz Kamce. (Letina.) Slana je pri nas veliko škode napravila. Jeden srednji posestnik se

tožuje, da mu je slana na ajdi 80 gld. iz žepa vzela. Po ravninah nimajo pozne ajde celo nič. Hvala Bogu, da je še koruza in krompir precej lep, drugače bi tretjina prebivalcev silo trpela. Precej škodoval je mraz tukaj tudi vinogradom. V nižini je skuhal grozdje. Celo led so našli na grozdih, kakor se priproveduje in zmrznjen grozd ne dobiva več sladkorja, tudi rad gnije. Med razne nezgode se štejejo letos tatovi in požaruhi, ki veliko blagega trsnega sadu uničijo. Mariborčani, posebno od železnice, radi potujejo k sv. Vrbanu. Menda molit? o kaj še! le grozdja krast. Varuh vinogradov ali „otar“ je našel neko nedeljo 12. „eisenbanerjev“ v S. vinogradu. Ko bi mu ne bili prišli drugi ljudje na pomoč, še bi ga močno sklestili. Zasačili so se že tatovi, ki so polne cenje imeli ukradenega grozdja. Blizo Maribora se je nek tat spravil v vinograd in najlepše grozdje trgati. Posestnik ga dolgo gleda. Ko je bila cenja napolnjena, ga zgrabi in vpraša, kdo ti je velel grozdje krasti? Vaša viničarica. Dobro, bosta šla obadva zmenoj k sodniji. Ko viničarica sliši „k sodniji“ reče: moram se lepše obleči. Gre na strop in se obesi. Ker je dolgo ni bilo na svetlo, gredo gledat in jo najdejo na dilah celo črno in skoro mrtvo ležati. „Strik“ se je pred pretrgal in bila je smrti rešena, pa pred sodnika je morala iti.

Trgatve se srednje nadajamo, ker je nekaj toča uničila, nekaj smod pokončal, veliko pa gladovnjaki požrli. Po splošnem mnenju bo sraga dobra. Streže grozdju megla in dež.

Od Nove cerkve. (Zlata meša.) Pri nas se je obhajala 4. okt. redka in vesela slovesnost. Brali so namreč č. g. častni korar in tukajšni dekan Franc Juvančič (bil je ravno njihov god) svojo zlato mešo.

Že prejšnji popolden se je slišal vesel strel in lepo vbrano petje zvonov je naznanjalo celi fari imenitno svečanost. Zbralo se je pa tudi toliko ljudstva, da je bila prostorna cerkva napolnjena.

Ob 9. uri so imeli č. g. zlatomešnik slovesen vhod iz farovža v cerkev, spremljani od venčanih dekle in od 30 duhovnikov, med katerimi so bili č. gospodje: Fr. Kosar, kanonik iz Maribora; A. Vrečko, opat iz Celja; M. Ivanc, dekan iz Šmarja; Urb. Dietrich, nadžupnik iz Šmartna pri Slov. Gradcu in drugi.

Slavnostni govor v cerkvi so imeli č. g. kanonik Kosar, nekdanji kaplan zlatomešnikov. Razložili so, da je ta slovesnost res „zlata meša“ naj se ozremo v preteklost, v sedajnost ali pa v prihodnost. Iz ust ginjenega ljudstva se je slišal poznej le en glas: Bog jim povrni za te besede.

Sv. mešo so peli č. g. zlatomešnik s čvrstim, skoro bi rekel, še mladeniškim glasom, kakor jim je Bog sploh milost dal, da so še v svoji visoki starosti krepki in zdravi na duhu in telesu, da se jim zares ne vidi 73 let.

Po končanem cerkvenem opravilu so zbrali g. zlatomešnik svoje duhovske goste k svoji mizi, kjer so se vrstile prelepe napitnice in pa vesele pesmi v bratovski ljubezni.

Naj bode s tem č. gospodom, ki so s svojo nazočnostjo svečanost povzdignili, srčna zahvala, č. g. zlatomešnika pa nam Bog še mnoga leta ohrani.

Od sv. Jurja na Ščavnici. (Letina. — Dače. — Okrajni glavar.) Bratev se je pri nas začela; lepo je grozdje res dozorelo, ali kaj, da ga je malo in to še trnjevo in suho. Najlepši vrhi nam slabo kažejo. Pa tako je letos pri vseh pridelkih: od začetka najlepše zaupanje, kedar pa pride čas pridelke pospraviti, ga nikder nič ni. Kmetje vendar moramo živeti, moramo biti oblečeni, moramo plačati družino in druge potrebščine pri gospodarstvu, kde pa še je davek? Ta raste od leta do leta naprej; naši pridelki in njihova cena pa grejo zmirej nazaj. Naš račun nam ne gre več skupaj. S tako ostroščjo se davek še tudi nikoli ni izterjeval, kakor ravno zdaj. Bili so časi, ko smo imeli boljše pridelke in manjše davke in nismo bili tako tlačeni, kakor zdaj. Naš g. okrajni glavar v Ljutomeru neki razlaga, da mi v paradižu živimo; ne vemo ali smo res tako veliki grešniki, da bi bilo potrebno, nas iz paradiža izgnati; vse gre že na to. On je tudi že večkrat učil, kako naj kmetje gospodarimo; rekel je, da naj kmetje tistokrat ne prodajamo svojih reči, ko imajo slabo ceno, ampak naj čakamo, dokler se cena poboljša. Ali ravno ta g. nam zdaj, ko živina skoro nobene cene nima, taisto daja za voljo davka zaporedoma prodajati. Bog nas tedaj varuj mnogo takih gospodarjev ali pa učiteljev kmetijstva; potem smo skoraj pri koncu.

Iz Pernic. (Pogreb.) Na našej sicer priznani planini imeli smo dnes prav žalosten prizor. Zapustili so nas namreč naš skrbni pastir Lovro Potrč, ki so 13 let kot fajmošter pri nas svojo službo zvesto opravljali. Bili so nam ljubeznivi oče, odkritosrčni proti vsakemu, vneti za čast božjo, in za zveličanje naših duš, kakor tudi za naše telesno blagostanje. — Po kratkej bolezni — za vnetjem pluć — so sprevideni s svetimi zakramenti, v Gospodo mirno zaspali dne 9. t. m. zvečer — 63 let stari.

Deset duhovnikov in precej lepo število ljudstva je umrlega nepozabljivega gospoda do groba sprevedilo. Bog jim daj večni mir!

Od Ormuža. (Zavarovalna društva. — Slovenija.) Glavni zastop zavarovalne družbe „Viktorije“ v Gradcu, je razposlal na vse občine slov. Štirskega vabila k pristopu za zavarovanje zoper ogenj, točo itd. — Da so vabila bila v zveličavni nemščini pisana, mi ni treba omeniti, ker znano je, da „Viktorija“ in posebno glavni zastop za Štirsko le izključljivo v nemščini uraduje. — Zarad našim občinam nerazumljive nemščine, ne bodo razposlana vabila imela za društvu nobenega

uspeha. Naše slovenske občine so vrgle nemška vabila v koš. Prav je tako!

V sedanjem času imamo v vseh oddelkih kupčije in tako tudi pri zavarovalnicah take sleparije, da človek nikakor ne more verovati in zapati lepim vabilom in obetovanjem.

Želeti bi bilo da bi naš zavarovalni zavod, „Slovenija“ razposlal okrožnice po Slovenskem, kjer bi se poudarjala korist in potreba zavarovanja, posebno v oddelku zavarovanja zoper ogenj; v teh okrožnicah bi se naj tudi ljudstvo podučilo o prednostih naše „Slovenije“ zoper druge zavarovalnice in sicer iz narodnega in denarstvenega stališča. — To bi gotovo pripomoglo, da bi naše ljudstvo dobilo veselje svoje reči pri njej zavarovati.

Slavno ravnateljstvo „Slovenije“ pa naj po mogočnosti dobro gospodari, da se popolnem ukorenini naš narodni z velikimi prednostmi in poštenim namenom obdarjeni zavod. Gg. zastopniki pa bi naj skrbeli, da se naš narod oprosti tujih društev zavarovalnih.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kranjski c. k. namestnik Widmann je na Dunaj hodil moledvat, naj ga prestavijo. Prav je imel, vsaj so ga kranjski Slovenci do grla siti. — Mariborčani so najbolj delali na to, naj bi se postava izdala zoper ponorenje vina. Toda graška trgovinska zbornica, od ministrov poprašana, se je izrekla — zoper tako postavu. Vsled tega so Mariborčani tako razžaljeni, da namislijo za Spod. Štajer zahtevati posebno trgovinsko zbornico. Tudi prav! — Na Dunaju bil je shod nekoliko liberalnih volilcev. Eden govornikov je djal: „radi smo domoljubni; vendar če bo pri nas vedno več dač, menj zaslužka, slabo jesti, nič piti, potem naj vzame hudič vse domoljubje!“ To so čudni glasi; sami liberalci tedaj spoznavajo, da nas njihovo gospodarenje spravlja na nič. Ravno te dni je zopet veliko fabrik na Dunaju in v Pešti razpustilo svoje delavce. — Ali liberalci so slepi in pometajo z denarji, kakor da bi jih na stezi pobirali. Tako je za nemške naravoslovce in njihov shod v Gradcu 20.000 gld. vlada žrtvovala, 5000 fl. so plačali povabljeni in še je ostalo 2000 fl. dolga. Sedmerim pruskim naravoslovcem, ki so prišli v Maribor, je mariborski srenjski zastop jesti in piti v kasini kupil za 300 fl. in Postonjska jama na Kranjskem bila je na povelje Widmannovo razsvitljena za peščico pruskih kričavev, kakor o binkoštnih praznikih, kedar pride na tisoče tujcev, ki plačajo vsak 1 fl. vstopnine. — Staročebi na Českem in konservativci na Tirolskem so pri poslednjih volitvah sijajno zmagali. Vsled tega so liberalci jako pobiti. — Nemci v delegacijah niso hoteli dovoliti 42.000 fl. za prestrojenje generalnega štaba, toda Magjari so radi dovolili. — Budim zgubi svoje obzidje in